

# Sahte Düşler

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Şubat 2017

İskambil kâğıtlarından üredi sahte düşler,  
Peyda olan illet simsarın tetikleyici sanır mısın ki  
Üç beş sayılı imge?  
Adından mahrum enginlerin gücünde evren aslında  
Mabet bilinesi bir aşkın kerevetine sığınmış,  
Makberi uykularında yol bilmiş.

Kutsal sancılar doğuran aryaları aşk meleğinin,  
Sefa düşkünü işkilli üç beş cümle,  
Bölük pörçük gölgeler yine yüreğin ifratı.  
Birazdan çalar saatin alarmı,  
Açmazdan evvel düş penceremi azıcık uyumalıyım:  
Uyuyup büyüttüğüm acılarıma kurulmalıyım sonrasında,  
Serkeş tınısında sevdanın  
Azıcık daha burkmalıyım iç sesimi  
Merdanesinde ömrün,  
Kuytuların gizeminde son sürat sevmeliyim.

Yakalanma telaşına iz süren benliğin  
Artık neyse cüret ettiğinin de biliNcinde  
Çözölmeli prangaları yüreğin,  
Der top olmuş bir cümlenin yüzü suyu hürmetine,  
Tokalaştığım ateşi ile hasretin  
Bağdaş kurmalıyım pervazına ömrün.

Kaygılarımı çtlatıyorum,  
Bir bedelden bir de riyaya düşen yolu insanlığın;  
Belli ki dün de saklı yorgunluğun kırık kulpu  
Yine yorgun yine esefle kınandığım  
Gönöl gözümün nuru.

Rüzgârı katık yaptıkça yaş(s)ına yüreğin,  
Kayıp bir dürtü misali edindiğim son mertebe:  
Varamadığım yakaların,  
Sırrına eremediğim ruhların,

Gönülsüz surelerine eşrafın,  
Yetmedi yitik matemî evlat edinmiş bir cüsseyim:  
Hayli yaşlı hayli dolgun bir yürekte  
Şişen gölgelerden edindiğim o intiba.

Sözler anadan üryan,  
Sicim misali dolaştığım minval,  
Hayli de meşakkatli bir günce,  
Yine seyreltiğim yine serpildiğim  
Yine döktüğüm peşi sıra  
Kâfir imlerin tedarik bildiği,  
Yaralı yüreğin tekbir bildiği,  
Anlamsızlığın da göze kaçtığı bir çapak adeta  
Varlıksızlığımın mealî.

İzbelerde kayıp ne çok melun vicdan,  
Ne çok isyan yüreğin karası,  
Hakkın gözünde yokluğun tecellisi  
Gönül gözümle gördüğüme kani  
Yine de surelere ihanet eden kâfirin beyanı onca hezeyan,  
Bir gönle girmek kadar meşakkatli mi de,  
Seviden bihaber dillerin lehçesinde  
O boş vermişlik?

Az sonra kör olacağım:  
İslah olmaz bir temenniyim işin aslı,  
Varlığımdan doğan kehanet,  
Yüz görümünü bir milatta uğradığım hezimet:  
Yok oluşlarımın sancısı,  
Varlıktan uzanan bir keramete asılı bir günce kadar da  
Asılsızım.

Düşkün hecelerin himayesindeyim,  
Sarkıtın damlayan haznesi tek sığınağım:  
Yok olmaya aday bakir bir geceyim;  
Az sonra doğacak umutlarımın şeceresini  
Tutarken Tanrı,  
Her ölü imde terk edilmişliğim,  
Her yürekte uğradığım hezimet,

Perdelerim sıkı sıkı kapalı  
Oysaki açık tuttuğum penceremde  
Buyur etmiştim sevgiyi ve saflığı.

Gelip geçti, demekse  
Olmaz mı yüreğin ifratı  
Bir de baş koymuşsam sevdaya,  
Affetsin beni Tanrı.

Sükûtun alfabesinde konuşlu bir zikrim,  
Zehri sevdadan mütevellit bir kıyam belki de  
Uğradığım her kıyıda  
Yüksek rakımlı bir vazgeçişim,  
Dünde saklı ördüğüm yaraların vebali,  
Taşların dahi olurmuş demek ki yürek yası.

Densizliğin raconuymuş sevmek,  
Erip ereceğim hidayette saklı aslında  
Arz ettiğim yürekte saklı tuttuğum sair ihanet,  
Yine de bedellerine razıyım,  
Sevmekle iştiğal bir ömre koymayı dilerken  
Ansız bir nihayet.

Sabrın da haznesine konuşluyum dünden beri  
Dünümü gün,  
Günümü yarın bellediğim bir özne olsam da  
Gizli bir tümceyi rahmet belleyip,  
Sonunu getiremediğim onca hikâyede demlenip de  
Gönlü sükûta erdirdiğim.